

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Georgii Calixti S. Theol. D. Et In Acad. Ivlia Primarii
Professoris Wiederlegung Der vnchristlichen vnd
vnbilligen Verleumbdungen/ damit Jhn D. Iacobus VVeller
ChurSächsischer Oberhoffprediger ...**

Calixt, Georg

Helmstedt

Constantinopolitana Tertia Synodus, Qvae sextæ œcumenicæ titulum
gerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-36653

CONSTANTINOPOLITANA
TERTIA SYNODVS, QVAE
sextæ œcumenicæ titulum
gerit,

Actio 18. **N**ulla sibi propria condidit capitula, sed ad priores synodos provocat, & rem omnem revocat. Profitentur enim Patres & recitant symbola Nicænum & Constantinopolitanum, & addunt se suscipere epistolas Agathonis Papæ Romani, unam ad Constantinum Pogonatium Imperatorem, alteram ad Sergium Patriarcham Constantinopolitanum missas; item tomum Leonis primi sive magni, qui directus fuit ad sanctum Flavianum Constantinopolitanum; quem & titulum rectæ fidei synodus appellavit: item synodicas epistolas Cyrilli contra Nestorium scriptas. Subjungunt: Sequuti quoque sancta quinque universalia concilia, & sanctos atque probatos Patres concorditerque definiētes confitemur Dominum nostrum Iesum Christum verum Deum nostrum, unum de sanctâ & consubstantiali & vitæ originem præbente Trinitate, perfectum in deitate, & perfectum eundem in humanitate. Recitant videlicet hinc confessionem Chalcedonensem, & addunt; Duas naturales operationes indivisè, inconvertibiliter, inseparabiliter, inconfusè secundum sanctorum Patrum doctrinam adæquè prædicamus, & duas naturales voluntates non contrarias, (absit) juxta quod impii asseruerunt hæretici, sed obsequentem ejus humanam voluntatem, & non resistentem vel reluctantem, sed potius subjectam divinæ ejus atque omnipotenti voluntati.

Ex

Ex epistolâ Agathonis, quam se probare Synodus testatur, hæc adjicimus. Hic status est Evangelicæ atque Apostolicæ fidei, regularisq̃ue traditio, ut confidentes sanctam & inseparabilem Trinitatem, id est, Patrem & Filium & Sanctum spiritum, unius esse deitatis, unius naturæ & substantiæ sive essentiæ, unius eam prædicemus & naturalis voluntatis, virtutis, operationis, dominationis, majestatis, potestatis & gloriæ. Quum verò de uno earundem trium personarum ipsius sanctæ Trinitatis, Filio Dei, Deo Verbo, & de mysterio admirandæ ejus secundum carnem dispensationis confitemur, omnia duplicia unius ejusdemq̃ue Domini salvatoris nostri Iesu Christi secundum evangelicam traditionem asserimus, id est, duas ejus naturas prædicamus, divinam scilicet & humanam, ex quibus & in quibus etiam post admirabilem atque inseparabilem unionem subsistit. Et unamquamque ejus naturam proprietatem naturalem habere confitemur, & habere divinam omnia quæ divina sunt, & humanam omnia quæ humana sunt, absque ullo peccato. Et utrasque unius ejusdem Dei Verbi incarnati, id est, humanati, inconfusè, inseparabiliter, immutabiliter esse cognoscimus, solâ intelligentiâ (*quia diversitate personarum non distinguuntur*) quæ unita sunt discernentes, propter confusionis duntaxat errorem. Aequaliter enim & divisionis, & commixtionis detestamur blasphemiam. Quum duas autem naturas duasque naturales voluntates, & duas naturales operationes confitemur in uno Domino nostro Iesu Christo, non contrarias eas, nec adversas ad alterutrum dicimus, nec tamquam separatas in duabus personis vel subsistentiis, sed duas dicimus unum eundemq̃ue Dominum nostrum Iesum Christum sicut

naturas, ita & naturales in se voluntates & operationes habere, divinam scilicet & humanam: divinam quidem voluntatem & operationem habere ex æterno cum coessentiali Patre communem; humanam, temporaliter ex nobis cum nostrâ naturâ susceptam. Hæc est Apostolica atque Evangelica traditio.

Epistola Leonis ad Flavianum celeberrimam & passim tum in hac sextâ synodo tum alibi laudatam proponit sententiam: Agit utraque forma sive natura cum alterius communione quod proprium est, Verbo scilicet operante quod Verbi est, & carne exsequente quod carnis est. Vnum horum coruscet miraculis, aliud succumbit injuriis. Et sicut Verbum ab æqualitate paternæ gloriæ non recessit, ita caro naturam nostri generis non reliquit. Vnus enim idemque est, quod sæpe dicendum est, verè Dei filius, & verè hominis filius. Deus per id, quòd in principio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: homo per id, quòd Verbum caro factum est, & habitavit in nobis. Deus per id, quòd omnia per ipsum facta sunt, & sine ipso factum est nihil: homo per id, quòd factus est ex muliere, factus sub lege.

*Hæc Monotheletis, & Nestorianis Eutychianisq;
reliquis sexta œcumenica synodus
opposuit.*

MILE.